

herfor er, at »lærebogsstoffet for en stor del er på fremmede sprog«. Der er dog intet i pensum, der er på tysk, endside på fransk. Og der synes at være en tendens til øget anvendelse af dansk-sproget undervisningsmateriale.

Bedømt ud fra, hvad de færdige kandidater siden får brug for, er denne tendens uheldig. Kravene til polit'ere om at kunne læse og udtrykke sig på fremmede sprog er ikke så lidt større nu end for 20-30 år siden. Danmarks deltagelse i mange former for internationalt samarbejde gør, at de fleste polit'ers arbejde i dag har en ret fremtrædende international dimension.

Man kunne ønske sig ikke alene, at en større del af pensum var på fremmede sprog, men også at en del af undervisningen foregik på (f.eks.) engelsk.

Kommentar

Jørgen Lotz

Indenrigsministeriet

1. Redaktionen har anmodet mig om en kort kommentar om de økonomiske universitetsstudiers nuværende indretning.

Det er en kendt fremgangsmåde at bede forskellige ældre chefer om at sige noget om universitetsøkonomernes anvendelighed på arbejdsmarkedet. Det er lige så almindeligt at få som svar, at studenterne skal lære alt muligt andet end faget økonomi, som cheferne selv ofte kun har dunkle og fejlagtige erindringer om. Det er sikkert udmærket at blive ved med at spørge de gamle chefer engang imellem, men det er lige så vigtigt, at man ikke tager svarene for alvorligt.

Hvad jeg mest har på hjertet er, at økonomiske kandidater har meget at lære når de kommer ud, men det meste af det lærer de på deres arbejdsplads. Derimod, hvis man skærer ned på undervisningen af økonomi, og bruger tiden på universitetet til at give mere undervisning i praktisk-administrative ting, får kandidaten aldrig indhentet den teori, han ikke fik lært på universitetet. Iøvrigt fungerer cand.polit'ere ganske udmærket på de arbejdspladser, hvor jeg har været. Har der været noget galt, har det i alle tilfælde ikke skyldtes deres uddannelse.

2. Lad mig herefter - med det nævnte forbehold - komme med enkelte kommentarer til artiklen af Nørregaard Rasmussen. Først og fremmest vil jeg sige som en af de ting, jeg selv gerne ville have lært på universitetet, at der burde være et slags uddannelsesstilbud for dem, der skal formidle og undervise i økonomi. Det er min opfattelse, at der burde være et (kerne?) fag i at undervise i og kommunikere økonomi. Formålet skulle være at lære de studerende at fremlægge en økonomisk argumentation, ikke alene for studenter men også for deres fremtidige administrative chefer, for politikere og for offentligheden på en klar og let

forståelig måde. Et sådant fag kunne jeg tænke mig udbygget med undervisning i skriftlig fremstilling, taleteknik, TV-teknik og kommunikation i det hele taget.

Man kunne sikkert på Journalisthøjskolen lære noget om, hvordan sådan et fag skal se ud. Men ellers har American Economic Association udarbejdet et »Teacher Training Program« som, fra hvad jeg har læst om det, i høj grad forekommer mig at være noget, der måtte interessere de hjemlige læreanstalter. Det er et »packagekursus« med manuel og video-tapes, som er udformet med henblik på at uddanne de studerende i teknikken til at undervise i økonomi. Man kunne måske starte med at se på det.

3. Med bedre lærere ville måske også 1.-dels studiet forekomme mindre »stramt« og »skolepræget«. Det ville igen gøre det lettere at bibeholde den nuværende ordning. Som censor er jeg blevet ganske forbløffet over den sikkerhed, hvormed studenterne nu om stunder efter 2-3 år kan behandle helt centrale økonomisk-teoretiske problemstillinger. De er meget dygtige - igen målt ud fra min erindring om, hvad vi kunne for 20 år siden - og jeg vil håbe, at kravene ikke svækkes.

Hvad der bekymrer mig er snarere, at den professionelle kvalitet ofte falder så mærkbart, når de samme studenter senere skal lave økonomiske øvelser og store opgaver. Kan man ikke forlange, at der i de store opgaver obligatorisk indgår mindst 10 sider, hvor opgavens emne placeres i forhold til gældende økonomisk teori?

4. Økonomiske kandidater har nu i en årrække fungeret sammen med cand.scient.pol'ere, og det er vel blevet klart, at de i deres studium utvivlsomt har fag, der bør tages mere alvorligt af økonomer.

Det er således kommet bag på mig at læse, at offentlig ret stadig ikke er obligatorisk pensum. Jeg er helt enig med Nørregaard Rasmussen om det beklagelige heri og vil tilføje, at det ikke blot er for at »kunne sproget, når vi samarbejder med jurister«, men også fordi økonomer rent faktisk meget tit (skønt nok mere, jo fjernere de sidder fra centrale departementer) behandler sager, hvor en forvaltningsretlig viden er vigtig.

Det bør også nævnes, at økonomer har en væsentlig fordel frem for andre akademikere både i offentlig og privat tjeneste på grund af deres uddannelse i statistik og viden om edb. Dette bør fastholdes som obligatorisk undervisning, og der bør lægges vægt på både »tabel-snedkeri« og brugen af statistiske metoder i det anvendelsesorienterede kernefag.

5. Som en sidste kommentar skal jeg endelig nævne, at jeg ofte undrer mig over fagets skæve kønsrekruttering. Jeg tror ikke, at der er nogen reel risiko for, at der skulle blive indført en egentlig kvotering, så at man af den grund ville komme ud for at måtte forbigå den bedst kvalificerede ansøger. Alligevel burde der være flere dygtige piger at vælge imellem. Mon der gøres nok på gymnasier og HF-kurser for at fortælle pigerne om det spændende og varierende arbejdsmarked de kan komme ind på, hvis de vælger en økonomisk universitetsuddannelse?